

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen (Saksamaa) 19. septembril 2011 — Kostas Konstantinidese suhtes algatatud ametikohtu menetlus

(Kohtuasi C-475/11)

(2011/C 355/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja: Kostas Konstantinides

Menetlusosaline: Landesärztekammer Hessen

Eelotsuse küsimused

Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ⁽¹⁾ artikli 5 lõikega 3:

1. Kas Hesseni liidumaa 2. septembri 1998. aasta arstide eetikakoodeksi (Hessisches Ärzteblatt 1998, lk I–VIII), mida on viimati muudetud 1. detsembril 2008 (Hessisches Ärzteblatt 2009, lk 749) (edaspidi „eetikakoodeks“), § 12 lõige 1 on kutsealane eeskiri, mille rikkumise korral teenuseosutaja poolt vastuvõtvast riigis võib läbi viia ametikohtu menetluse distsiplinaarmenetluse tähenduses seoses raske kutsealase rikkumisega, mis on otseselt ja konkreetselt seotud tarbijakaitse ning -ohutusega?
 2. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas see on nii ka juhul, kui teenuseosutaja (käesoleval juhul arsti) tehtud operatsiooni kohta puudub vastuvõtvast riigis kehtivas tervishoiuteenuste loetelus (Gebührenordnung für Ärzte, GOÄ) asjakohane piirhind?
 3. Kas kutsealaga kokkusobimatut reklaami puudutavad sätted (eetikakoodeksi § 27 lõiked 1–3 koostoimes eetikakoodeksi D osa punktiga 13) on kutsealane eeskiri, mille rikkumise korral teenuseosutaja poolt vastuvõtvast riigis võib läbi viia ametikohtu menetluse distsiplinaarmenetluse tähenduses seoses raske kutsealase rikkumisega, mis on otseselt ja konkreetselt seotud tarbijakaitse ning -ohutusega?
- B. Seoses direktiivi 2005/36/EÜ artikli 6 esimese lause punktiga a:

Kas direktiivi 2005/36 ülevõtmiseks vastu võetud Hesseni liidumaa tervishoiutöötajate seaduse (Hessisches Gesetz über die Berufsvertretungen, die Berufsausübung, die Weiterbildung und die Berufsgerichtsbarkeit der Ärzte, Zahnärzte, Tierärzte, Apotheker, Psychologischen Psychotherapeuten und Kinder- und Jugendlichenpsychotherapeuten (Heilberufsgesetz) — mis on avaldatud 7. veebruaril 2003 (Gesetz- und Verordnungsblatt I, lk 123) ja mida on viimati muudetud

24. märtsi 2010. aasta seadusega (Gesetz- und Verordnungsblatt I, lk 123) — § 3 lõigete 1 ja 3 muutmise 16. oktoobri 2006. aasta kolmanda tervishoiutöötajate seaduse muutmise seadusega (Drittes Gesetz zur Änderung des Heilberufsgesetzes, Gesetz- und Verordnungsblatt I, lk 519) tähendab direktiivi 2005/36 eelviidatud sätete nõuetekohast ülevõtmist, kui nii asjaomased eetikakoodeksid kui ka tervishoiutöötajate seaduse kuuendas osas sätestatud ametikohtualluvuse eeskirjad tunnistatakse täielikult kohaldatavaks ka nende teenuseosutajate (käesolevas asjas arstide) suhtes, kes ELTL artiklist 57 (endine EÜ artikkel 50) tuleneva teenuste osutamise vabaduse alusel pakuvad teenuseid vastuvõtvast riigis ajutiselt?

⁽¹⁾ ELT L 255, lk 22.

22. septembril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-485/11)

(2011/C 355/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bordes ja G. Braun)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik kehtestas 5. märtsi 2009. aasta audiovisuaalse teabeedastuse seaduse nr 2009-258 ⁽¹⁾ artikliga 33 sideoperaatoritele täiendava maksu, siis on ta rikkunud Euroopa Parlamendi 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ (elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta) artiklist 12 tulenevaid kohustusi ⁽²⁾.

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väljendab oma hagi toetuseks kahtlusi, kas kahtleb oma hagi toetuseks, kas maksuseadustiku artikkel 302bis KH, mis on kehtestatud 5. märtsi 2009. aasta audiovisuaalse teabeedastuse ja uue avalik-õigusliku teleringhäälinguteenuse seaduse nr 2009-258 artikliga 33, on kooskõlas eespool viidatud „lubade“ direktiiviga. Kehtestades üldise loa alusel võrku haldavatele või elektroonilise side teenuseid osutavatele ettevõtjatele maksu, rikkus kostja eelkõige direktiivi artiklit 12. Komisjon ei nõustu siseriiklike ametiasutuste teesiga, mille kohaselt näeb see säte ette maksud, mille liikmesriigid võivad kehtestada

loa väljaandmise „katteks” või toimingu „katteks”, mis on seotud elektroonilise side operaatoritele loa väljaandmise menetlusega. Hageja sõnul on eespool viidatud artikli eesmärk tegelikult piiritleda igasugused „haldusõivud”, st kõik kulud, mis tulenevad loakorra haldamisest, kontrollimisest ja kohaldamisest, ning mitte üksnes need, mis tulenevad loa väljastamisest.

⁽¹⁾ JORF nr 0056, lk 4321.

⁽²⁾ ELT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) 22. septembril 2011 — Jonathan Rodrigues Esteves versus Seguros Allianz Portugal SA

(Kohtuasi C-486/11)

(2011/C 355/16)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação de Guimarães

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jonathan Rodrigues Esteves

Kostja: Seguros Allianz Portugal SA

Eelotsuse küsimused

- a) Kas kolmanda direktiivi 90/232/EMÜ ⁽¹⁾ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 1a, mis kehtestati viienda direktiivi 2005/14/EÜ ⁽²⁾ artikliga 4, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid (nagu need, mis tulenevad Portugali tsiviilkoodeksi artiklitest 505 ja 570), mille kohaselt ei kata mootorsõidukite kasutamise kohustuslik tsiviilvastutuskindlustus vastutust auto ja jalgratta vahel toimunud liiklusõnnetuses jalgratturile kehavigastuste ja varalise kahju tekitamise eest, kuigi õnnetuses on süüdi üksnes jalgrattur?
- b) Kui vastus on jaatav, st kui hüvitamise välistamine on ühenduse õigusega vastuolus, siis kas viidatud direktiivide tõlgendusega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis piiravad või vähendavad seda hüvitist, võttes arvesse esiteks jalgratturi süüd ja teiseks mootorsõidukist lähtuvat suuremat ohtu kahju tekkimises?

⁽¹⁾ EÜT L 129, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 248.

⁽²⁾ ELT L 149, lk 14.

Total SA ja Elf Aquitaine SA 27. septembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues laiendatud koda) 14. juuli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-190/06: Total ja Elf Aquitaine versus komisjon

(Kohtuasi C-495/11 P)

(2011/C 355/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Total SA ja Elf Aquitaine SA (esindajad: advokaadid E. Morgan de Rivery ja A. Noël-Baron)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

esiteks:

- tühistada ELTL artikli 263 alusel Üldkohtu 14. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas T-190/06: Total ja Elf Aquitaine vs. komisjon;
- rahuldada Üldkohtu menetluses esitatud nõuded;
- sellest tulenevalt tühistada komisjoni 3. mai 2006. aasta otsuse K(2006) 1766 (lõplik) artikli 1 punktid o ja p, artikli 2 punkt i ning artiklid 3 ja 4;

teise võimalusena:

- tühistada ELTL artikli 261 alusel trahvid, mis määrati solidaarselt Elf Aquitaine'ile ja Totalile vastavalt eespool viidatud komisjoni otsuse artikli 2 punktile 1;

kolmanda võimalusena:

- muuta ELTL artikli 261 alusel trahve, mis määrati solidaarselt Elf Aquitaine'ile ja Totalile vastavalt eespool viidatud komisjoni otsuse artikli 2 punktile 1;
- **igal juhul** mõista kõik kohtukulud, k.a Elf Aquitaine'i ja Totali poolt Üldkohtus kantud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad oma apellatsioonkaebuse toetuseks esimese võimalusena viis väidet, teise võimalusena ühe väite ja kolmanda võimalusena ühe väite.